

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

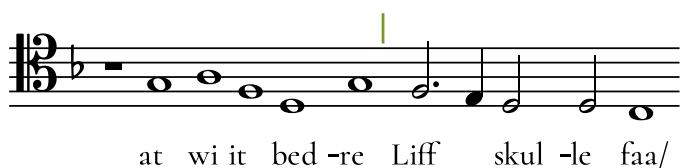
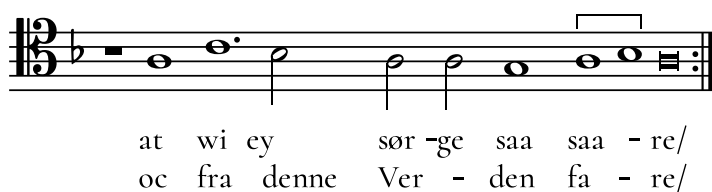
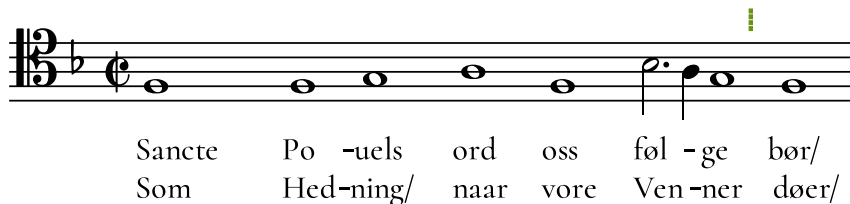
Hans Thomissøn: Den danske Psalmebog

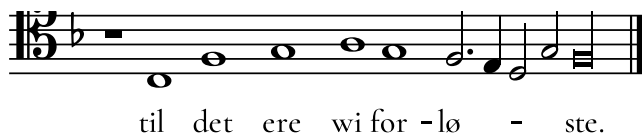
Sankte Pouls ord os følge bør

[347r]

XIII. Sancte Pouels Ord oss følge bør/

Iohannes Matthesius.

Sancte Pouels ord oss følge bør/
 at wi ey sørge saa saare/
 Som Hedning/ naar vore Venner døer/
 oc fra denne Verden fare/
 Thi fast er io vort haab oc tro/
 at wi it bedre | Liff skulle faa/
 til det ere wi forløste.

347v

Naar Mand oss bær til graffuen hen/
 Oc i vor huileseng setter:
 All vor nød oc trang er da endt/
 All Synd all pine oc trette.
 J Christo sødelig soffue wi/
 Vore Siele beuarer hand fri/
 Til wi aff Døden opuaagne.

Wi skulde Guds euig vredis krafft
 Bære i Helffuedis quale/
 Oc være met Diefflene fortabt/
 For Synden kand ingen betale:
 Huess Christus ey aff saadan nød/
 Oss hulpet haffde ved sin Død/
 Oc Guds venskab forhuærffuit.

Naar oss nu gaar vor Øyen til/
 At wi met Døden dragis:
 Saa legge wi oss til god huile/
 All angist da borttagis.

348r

|Wi ligge da met ro oc fred/
 Jndtil wi faa vor herlighed/
 Naar Gud vil oss opuecke.

Thi wi som ere Jord tilforn/
 Til i den Hæder Guds vil

Til Jorden bliffue forkrenckte:
Wi ere Guds vor Herris Korn/
Met Christi Blod bestenckte.

Dog wi forraadnis i vor Graff/
Skøn Skuebrød bliffuer der vdaff/
Paa Guds bord at fremsettis.

Wi saais nu i Guds Vrtebed/
J Guds kiere børns gaarde/
J Guds Ager leggis wi hans Sæd/
Huile om Vinteren hin haarde:
Naar Vaaren kommer oc Solen skin/
Opuxoe wi met herlighed fin/
Til deilige fruct oc grøde.

Her pinis wi vden all afflad/
Synd oc sorrig oss atsprede/
Verden/ Sathan/ vort Kiød/ met had
Oss plage: Der faa wi glæde/
Naar Guds Høst skal herlig indgaa/
Forklaret skulle wi for hannem staa/
Oc i hans Lader samlis.

Nu gaa wi i vort Kammer ind/
Der vil Gud oss betecke:

348v

|Jndtil forbi gaar all vor Fiende/
Da vil hand oss opuecke:
Hand vil samle oss alle tillige
Jnd i sit euig Himmerige/
Til alle vor kiere Forfædre.

Vore Siele haffuer hand i sin haand/
Oc trolige dem beuarer:
J de Leffuendis tal oc baand/
Jngen flid der paa sparer.
Englerne sine befaler dernest/
· · · · ·

At de skulle oss leedsage best/
Jnd til Paradisis ære.

Nu vel/ du Død/ huor er din Braad?
Helffuede huad vilt du vinde?
Dit Rige er nu ødelagd/
Din vold oc krafft haffuer ende.
Om du end oss nu bider skønt/
Christ dræber dig (saa bliffuer du lønt)
Oss aff din Mund vdriffuer.

Naar Christus sistegang slaar om/
Oc lader sin Klocke klinge:
J Guds naffn komme wi alle for Dom/
Naar Michael skal ringe.
Opliuss/ O Christ/ vor Siel oc Krop/
At wi mod dig glade ryckis op/
Som Elias i Lucten.

349r

|Wi her nu i skrøbelig Jordkar
Vort Liggendefæ frembære/
Men vor Gud det først sønderslaar/
Før wi kunde komme til ære.
Jt nyt Huss foruden Hænder giort/
Som wi foruente/ rent oc purt/
Vil Gud oss selffuer bygge.

Døden før oss den vinding stor/
At Synden i oss fordærffuis:
All nød oc iammer tagis bort/
Som oss aff Adam arffuis.
Vor hiertens sorrig der met forgaar/
Der til Lowens forskreckelse haard/
Samuittigheds fred wi nyde.

Der for naar vore Venner bortdøer/
Wi ey som Hedninge græde:
Christus døde for oss alle

Christus oss dem til liusit før
Paa Dommedag/ met stor glæde.
Da skal indgaa den euige Fest/

At alle Christne samlis vist/
Oc for all sorrig vel trøstis.

Kom Jesu Christ/ kom Frelser sød/
Før oss fra dette ælende:
Oc myrd vor siste Fiende/ den Død/
Paa all vor nød gjør ende.
Leedsag oss i vort Fæderneland/
|For det Blod som for oss vdrand/
Lad oss i fred henfare.

349v